

THE POINT OF VIEW

ΠΕΤΡΟΣ
ΤΡΟΥΠΙΩΤΗΣ

Η «επαναστατική
χρεοκοπία» και τα
αποτελέσματά της Σελ. 5

Τ η ς η μ έ ρ α ς

Η «επαναστατική χρεοκοπία» και τα αποτελέσματά της

Κανείς δεν μπορεί να χαιρέται με τη χρεοκοπία κάποιου άλλου. Πόσο μάλλον με τη χρεοκοπία μιας ολόκληρης χώρας.

Κι αυτό γιατί η χρεοκοπία δεν είναι μια εικόνα στα χαρτιά, ούτε μια υπόθεση εργασίας.

Είναι μια σκληρή, πολύ σκληρή εξέλιξη, για τους πολίτες μιας χώρας. Και ιδιαίτερα για τους πολίτες που βρίσκονται στα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα και βεβαίως για τη μεσαία τάξη της.

Δηλαδή, η χρεοκοπία καταστρέφει κυριολεκτικά την κοινωνία μιας χώρας. Οδηγεί τεράστιο μέρος του πληθυσμού σε ανέχεια και σε μεγάλα προβλήματα επιβίωσης. Και βέβαια βάζει την ίδια τη χώρα σε περιπέτειες, που έχουν να κάνουν και με την εθνική της υπόσταση και ανεξαρτησία.

Του ΠΕΤΡΟΥ ΤΡΟΥΠΙΩΤΗ
ptroupiotis@yahoo.gr

Δυστυχώς, πολλοί αρνούνται να αντιληφθούν την πραγματική έννοια της λέξης χρεοκοπία (έστω και επιλεκτικής, όπως την βαφτίζουν), αρνούνται να δουν την πραγματική εικόνα για το τι συμβαίνει μετά από μια χρεοκοπία και τις επιπτώσεις στον μέσο πολίτη της χώρας αυτής και γενικώς "κάνουν τους τσάμπα μάγκες", δηλώνοντας "επαναστατικά" ότι "θα πρέπει να σηκώσουμε κεφάλι, να πούμε δεν πληρώνω τα χρέη μου" και άλλα ωραία παρόμοια.

Το δεν πληρώνω τα χρέη είναι μια "ωραία έκφραση", μόνον που δεν είναι εφικτή.

Γιατί δεν είναι μόνο το ηθικό ζήτημα, ότι δηλαδή εθίζεις τους πολίτες στο ότι είναι σωστό να μην επιστρέφεις αυτά που δανείστηκες, αλλά κυρίως γιατί όλος αυτός ο "επαναστατικός τσαμπουκάς" έχει συνέπειες. Και μάλιστα συνέπειες πολύ σκληρές στα "λαϊκά στρώματα". Σε αυτούς δηλαδή που όσοι "κάνουν τον τσάμπα μάγκα", υποτίθεται ότι αγωνίζονται για να τους σώσουν...

Η Αργεντινή, μια τεράστια χώρα με πλούσιο υπέδαφος, μια χώρα που στις αρχές του 20ου αιώνα ήταν ανάμεσα στις πέντε πιο πλούσιες χώρες του κόσμου, έφτασε από λάθη των κυβερνήσεών της όλες

αυτές τις δεκαετίες, από ανικανότητα και όχι μόνον, να χρεοκοπή τώρα για δεύτερη φορά μέσα σε δώδεκα χρόνια.

Και μπορεί η σημερινή χρεοκοπία να μην έχει (ακόμα) τα χαρακτηριστικά της προηγούμενης, όμως δυστυχώς έχει "όλες τις προϋποθέσεις" για να εξελιχθεί σε κάτι τέτοιο.

Ο πληθωρισμός, που είναι τώρα στο 30%, θα εκτιναχτεί, τα αποθέματα του χρήματος της χώρας θα εξανεμιστούν, το νόμισμα θα υποτιμηθεί και η κατάσταση κοινωνικά θα χειροτερεύει. Το χρήμα, λοιπόν, θα γίνεται ακριβό, πολύ ακριβό, και οι μισθοί (όσων έχουν δουλειά) θα έχουν αντικειμενικά πολύ μικρότερη αξία... Και να σκεφτεί κανείς ότι στο κοινοβούλιο της χώρας αυτής, πριν από 12 χρόνια, όταν ο τότε υπουργός Οικονομικών έκανε την επανάστασή του, φωνάζοντας "δεν πλη-

ρώνουμε τους δανειστές", βουλευτές όρθιοι των χειροκροτούσαν, φωνάζοντας "Αργεντινή-Αργεντινή".

Λίγες εβδομάδες μετά οι ίδιοι έτρεχαν να κρυφτούν από το μαινόμενο και πεινασμένο πλήθος. Δυστυχώς, ο λαϊκισμός, και μάλιστα ο με "μανδύα επανάστασης" λαϊκισμός, ενδημεί παντού.

Και βεβαίως στη χώρα μας.

Γιατί και εδώ πολιτικοί και κόμματα "φλερτάρουν" με τη χρεοκοπία. Πολιτικοί και κόμματα πανηγύριζαν με την απόφαση της Αργεντινής να μην πληρώσει (αδιαφορώντας για το τι έπαθε ο λαός της).

Ευτυχώς, λοιπόν, που δεν ακολουθήσαμε την προτροπή κάποιων "να γίνουμε Αργεντινή" ή "να το κάνουμε όπως η Αργεντινή".

Ευτυχώς, γιατί τη "νύφη", ως συνήθως, την πληρώνουν οι φτωχοί, οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί και οι μικροεπαγγελματίες.

Και ποτέ οι έχοντες τεράστια κεφάλαια ούτε βέβαια οι φωνασκούντες λαϊκιστές πολιτικοί που οδηγούν στη χρεοκοπία...

Καλή η επανάσταση, καλές οι "φιλολαϊκές κορώνες", αλλά στο τέλος άλλος "πληρώνει το μάρμαρο". Και αυτός δυστυχώς είναι ο μέσος πολίτης...